

4.6.2024 3. helluntain jälkeisen viikon tiistai

Päivän epistola

”Me tiedämme, että laki on hengellinen. Minä sitä vastoin olen turmeltunut ihminen, synnin orjaksi myyty. En edes ymmärrä, mitä teen: en tee sitä, mitä tahdon, vaan sitä, mitä vihaan. Ja jos kerran teen sitä, mitä en tahdo, silloin myönnän, että laki on hyvä. Niinpä en enää teekään itse sitä, mitä teen, vaan sen tekee minussa asuva synti. Tiedänhän, ettei minussa, nimittäin minun turmeltuneessa luonnossani, ole mitään hyvää. Tahtoisin kyllä tehdä oikein, mutta en pysty siihen. En tee sitä hyvää, mitä tahdon, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo. Mutta jos teen sitä, mitä en tahdo, en tee sitä enää itse, vaan sen tekee minussa asuva synti. Huomaan siis, että minua hallitsee tällainen laki: haluan tehdä hyvää, mutta en pääse irti pahasta. Sisimmässäni minä iloiten hyväksyn Jumalan lain, mutta siinä, mitä teen, näen toteutuvan toisen lain, joka sotii sisimpäni lakia vastaan. Näin olen ruumiissani vaikuttavan synnin lain vanki. Minä kurja ihminen! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? Kiitos Jumalalle Herramme Jeesuksen Kristuksen tähden! Niin minun sisimpäni noudattaa Jumalan lakia, mutta turmeltunut luontoni synnin lakia. Mikään kadotustuomio ei siis kohtaan niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa ja jotka eivät vaella lihan vaan Hengen mukaan. Hengen laki, joka antaa elämän Kristuksen Jeesuksen yhteydessä, on näet vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.”
(Room. 7: 14 – 8: 2)

Paavali jatkaa aiheen käsittelyä. Miten synti voi käyttää hyväkseen jotakin hyvää tuhotakseen ihmisen? Ongelma ei ole laissa, vaan ihmisessä.

Laki on hengellinen, yhteydessä Jumalaan. Sen tehtävä on johdattaa ihmisiä Jumalan yhteyteen. ”En edes ymmärrä, mitä teen” kertoo tilanteesta, jossa ihmisellä on päämäärä ja tietoisuus siitä, miten pitäisi toimia, mutta käytännön tilanteessa ihminen toimiikin toisella tapaa. ”En tee sitä, mitä tahdon, vaan sitä, mitä vihaan” kertoo hyvin monen ihmisen kokemuksesta. Ihminen haluaa Jumalan yhteyteen, mutta käytännön valinnoilla tekee toisin.

Tiedostamalla väärän toimintansa ihminen toteaa lain olevan hyvä. ”Sen tekee minussa asuva synti” kertoo synnin vallassa olevasta ihmisestä. Synti on vastuussa ihmisen väärästä toiminnasta. Paavali näyttää melkein vapauttavan ihmisen väärästä toiminnastaan. ”Turmeltuneessa luonnossani, ole mitään hyvää” pitäisi kääntää ”lihassani”. Paavalin ajatusmaailmassa ”liha” on kaiken ihmisen ongelmien juuri, se lähde, joka vastustaa Jumalaa. Liha ei kuitenkaan ole ihmisen todellinen tahto, vaikka ohjaakin ihmisen käyttäytymistä.

”Minua hallitsee tällainen laki” aloittaa tekstin, missä Paavali käy läpi sanan laki avulla sen erilaisia eroja. Kyse ei ole tässä yhteydessä Mooseksen laista. Sitä voisi kuvata sanalla periaate ja miten se ilmenee ihmisen kokemuksessa.

”Sisimmässäni minä iloiten hyväksyn Jumalan lain” kertoo ihmisen käsityskyvyn, miten hän ymmärtää asian. Jumalan laki nähdään hyvänä asiana. ”Siinä, mitä teen, näen toteutuvan toisen lain joka sotii sisimpäni lakia vastaan.” Tämä toinen laki on synti, joka siis sotii Jumalan lakia vastaan. Lopputuloksena on se, että ihminen on synnin lain vanki. ”Minä kurja ihminen!” Tämä on synnin polttaman ihmisen avunhuuto Jumalalle. ”Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?” saa vastauksen heti kysymyksen jälkeen: ”Kiitos Jumalalle Herramme Jeesuksen Kristuksen tähden!” Lopullinen vastaus on heti tämänpäiväisen tekstimme jälkeen: ”Syntien sovittamiseksi hän lähetti tänne oman Poikansa syntisten ihmisten kaltaisena. Näin hän tuomitsi ihmisessä ihmisten synnin, jotta meissä, jotka elämme Hengen ennekä lihamme mukaista elämää, toteutuisi lain vaatima vanhurskaus.” (Room. 8: 3 – 4) ”Kiitos Jumalalle” ilmaisee ihmisen kiitollisuuden pelastajalle. ”Sisimpäni noudattaa Jumalan lakia, mutta turmeltunut luontoni synnin lakia” kertoo jatkuvasta taistelusta, mitä ihminen käy. Tärkeää on, että sisimmässämme pyrimme noudattamaan (alistumaan) Jumalan lakia. Tätä lakia ei pidä sekoittaa kirjoitettuun Mooseksen lakiin.

”Mikään kadotustuomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa.” Tämä lause ei tarvitse lisäselvityksiä. ”Ja jotka eivät vaella lihan vaan Hengen mukaan.” on myöhäisempi lisäys alkuperäiseen tekstiin.

”Hengen laki, joka antaa elämän” muuttaa kaiken. Nyt lakina ei ole Mooseksen laki. Henki on voimaa antava, elävöittävä, uuden elämän perusta. Tätä ei Mooseksen laki koskaan voinut olla. Henki on Jumalan itsensä elämää antava voima. Hengen merkityksestä kertoo sekin, että Roomalaiskirjeen alussa (luvut 1 - 7) se esiintyy sanana viisi kertaa, mutta luvussa kahdeksan 29 kertaa. ”Kristuksen Jeesuksen yhteydessä on näet vapauttanut sinut” voidaan ymmärtää joko Kristuksessa tai Kristuksen kautta. ”Synnin ja kuoleman laista”, tässä yhteydessä laki tulee ymmärtää peruseriaatteena, ei lakikokoelmana. Siinä on kolme tyrannisoivaa sanaa, synti, kuolema ja laki, näistä meidät on vapautettu.

Päivän evankeliumi

”Älkää varatko vyöhönne kultaa, hopeaa tai kuparia älkääkään ottako mukaanne laukkua, älkää ylimääräistä paitaa, älkää jalkineita tai sauvaa. Työmies on ruokansa ansainnut. Kun tulette johonkin

kaupunkiin tai kylään, ottakaa selvää, kuka siellä on käyntinne arvoinen, ja jääkää asumaan hänen luokseen lähtöönne saakka. Kun menette taloon, toivottakaa talon väelle rauhaa. Jos talo on sen arvoinen, saakoon se toivottamanne rauhan, mutta jos se ei ansaitse sitä, palatkoon toivotus teille takaisin. Jos teitä jossakin talossa tai kaupungissa ei oteta vastaan eikä teidän sanojanne kuunnella, lähtekää sieltä ja pudistakaa pöly jaloistanne. Totisesti: Sodomian ja Gomorran maa pääsee tuomiopäivänä vähemmällä kuin se kaupunki.” (Matt. 10: 9 – 15)

”Älkääkä varatko vyöhönne kultaa” aloittaa luettelon, mitä tavaroita lähetystyöntekijän ei tarvitse ottaa mukaansa. Mielenkiintoista on, että tämä luettelo vastaa sitä luetteloa tavaroista, mitä matkalainen ei saanut viedä Jerusalemin temppeliin. Markuksen evankeliumin vastaava kohta sallii sauvan ja sandaalit (villieläimiä ja rosvoja vastaan) (Mark. 6: 8 – 11).

Lähetystyöntekijä on oikeutettu elantoonsa ja on riippuvainen paikallisesta vieraanvaraisuudesta. Sattumanvaraisesti ei pitänyt mennä mihinkään taloon. Siihen taloon, mikä valikoituu asuinpaikaksi, on asetettava lähtöön saakka. Lähetystyöntekijä osallistuu paikallisen yhteisön elämään, vaikka tällainen asema voi olla epämukava.

Taloon tullessa sille oli toivotettava rauhaa. Jumalan rauhan toivottaminen kertoi jo, mistä asiasta oli kyse, sillä se tähtäsi Jumalan valtakuntaan. Rauhan toivottaminen toteutuu sen vastaanottajan omien toimien kautta. Jos vastaanottaja ei vastaanota toivotusta (toimii sitä vastaan), niin rauhantoivotus palautuu sen toivottaneelle henkilölle.

Lähetystyöhön kielteisesti suhtautuvia ei pitänyt väkisin käännättää. Pölyn pudistaminen jaloista voidaan ymmärtää merkinä asukkaiden epäuskosta, joka ei tuonut mitään hedelmää. Viittauksessa Sodomaan kerrotaan, että lopullisella tuomiolla pääsevät sodomalaiset verrattuna niihin, jotka eivät ota vastaan sanomaa taivasten valtakunnasta.